

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.746 van 11 februari 1998
in de zaak A. 77.355/XII-881.**

In zake : de n.v. Aannemingsmaatschappij C.F.E.,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J.-J. VAN RAEMDONCK en D. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187

tegen :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGE, P. VAN DER PUTTEN en
B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Aannemingsmaatschappij C.F.E. op 4 februari 1998 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Verwerende partij, genomen op een niet gekende datum, waarbij zij de kandidatuur weerde van Verzoekende partij in het kader van de kwalificatieprocedure die zij organiseert met het oog op het uitschrijven van een beperkte aanbestedingsprocedure voor een dienstverleningsopdracht bestaande uit de bouw, financiering en exploitatie in eigen beheer van een nieuwe slibverbrandingsinstallatie voor verbranding van rioolwaterslib afkomstig van de biologische zuivering van hoofdzakelijk huishoudelijk afvalwater, beperkte aanbestedingsprocedure die zij organiseert na een voorafgaandelijke selectie van de kandidaten";

Gezien het verzoekschrift van dezelfde dag waarbij dezelfde verzoekster in hoofddorde het bevelen van voorlopige maatregelen met dwangsom vordert indien

de Raad de schorsing beveelt en "in ondergeschikte orde, in geval van voorlopige aanhouding van de bestreden beslissing" als voorlopige maatregel vordert "het verbieden aan tegenpartij AQUAFIN om de procedure van toewijzing van de litigieuze werken verder te zetten, op straffe van betaling van een dwangsom van 100.000.000 BEF aan het Fonds voor het beheer van de dwangsommen, tot op de datum van de definitieve uitspraak ten gronde op het verhaal tot nietigverklaring dat zal worden ingediend";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 februari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DALLE, die loco Advocaten J.-J. VAN RAEMDONCK en D. LAGASSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaten D. D'HOOGE, P. VAN DER PUTTEN en B. SCHUTYSER, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij de inroepbaarheid van uiterst dringende noodzakelijkheid betwist; dat zij die exceptie als volgt argumenteert :

"De verwerende partij deelde in casu op 15 december 1997 haar beslissing mee aan de verzoekende partij. De motieven werden de verwerende partij betekend bij aangetekend schrijven van 6 januari 1998. De verzoekende partij heeft niettemin bijna een maand (gewacht), m.n. tot 4 februari 1998 alvorens een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen. Gelet op dit tijdsverloop moet onvermijdelijk besloten worden tot de ontstentenis van enige dringende noodzakelijkheid.";

Overwegende dat verzoekster er niet toe gekomen is dat verweer te ontcrachten; dat ze daartoe zelfs geen poging heeft ondernomen, met name door het aanwezig zijn van omstandigheden te pleiten die het in redelijkheid aanvaardbaar maken dat zij bijna een maand met het instellen van haar vordering heeft gewacht, zodoende zich bijna een maand gunnend om haar middelen uit te werken waarop dan de verwerende partij op enkele dagen haar antwoord moet uitwerken; dat de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Overwegende dat de gevorderde voorlopige maatregelen "in geval van schorsing van de uitvoering van de bestreden beslissing", uiteraard niet bevolen kunnen worden nu de bestreden beslissing in haar uitvoering niet wordt geschorst; dat voorzover verzoekster met "in geval van voorlopige aanhouding van de bestreden beslissing" doelt op het geval waarin de vordering tot schorsing verworpen wordt, het evidentelijk uitgesloten is dat in dat geval de Raad de verwerende partij zou verbieden de toewijzingsprocedure voort te zetten totdat hij uitspraak heeft gedaan over de vordering tot nietigverklaring van de beslissing waarvan verzoekster tevergeefs de schorsing heeft gevorderd,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen met dwangsom worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.